

Üniversite Öğrencilerinde Akıllı Telefon Bağımlılığının Yordayıcısı Olarak Dürtüsellik ve Saldırganlık

Impulsivity and Aggression as a Predictor of Smartphone Addiction in University Students

Mehmet Enes Sağar¹

Öz

Bu araştırmanın amacı, dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığı düzeylerini ne kadar yordadığının incelenmesidir. Araştırma ilişkisel tarama modeline dayalı yürütülmüştür. Araştırma grubu, 2020-2021 eğitim-öğretim yılında Afyon Kocatepe Üniversitesinde öğrenim gören 257 (%48.4) erkek, 274 (%51.6) kız olmak üzere toplam 531 öğrenciden oluşmuştur. Veri toplama araçları olarak "Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği-Kısa Formu", "Barratt Dürtüsellik Ölçeği Kısa Formu (BIS-11-KF)", "Kar-Ya Saldırganlık Ölçeği" ve "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin analizinde çoklu doğrusal regresyon analiz (adimsal) yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik ve saldırganlık arasında pozitif yönde anlamlı düzeyde birer ilişkinin olduğu belirlenmiştir (Akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik ($r = .482, p < .01$); akıllı telefon bağımlılığı ile saldırganlık ($r = .435, p < .01$). Dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin akıllı telefon bağımlılığının anlamlı düzeyde yordayıcıları olduğu bulunmuştur. Dürtüsellik ve saldırganlık değişkenleri birlikte akıllı telefon bağımlılığının %29'unu ($R = .539; R^2 = .290, p < .01; F_{2/528} = 107.99, p < .01$) açıklamıştır. Araştırmadan üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığını birinci sırada "dürtüsellik", ikinci sırada "saldırganlık" değişkenlerinin anlamlı düzeyde yordadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Üniversite Öğrencisi, Akıllı Telefon Bağımlılığı, Dürtüsellik, Saldırganlık

Abstract

The aim of this study is to examine to what extent impulsivity and aggression variables predict smartphone addiction levels of university students. The research was conducted based on the relational survey model. The research group consisted of a total of 531 students, 257 (%48.4) male and 274 (%51.6) female, studying at Afyon Kocatepe University in the 2020-2021 academic year. "Smartphone Addiction Scale-Short Form", "Short Form of Barratt Impulsiveness Scale (BIS-11-SF)", "Kar-Ya Aggression Scale" and "Personal Information Form" were used as data collection tools. Multiple linear regression analysis (stepwise) method was used in the analysis of the data obtained from the research. In the study, it was determined that there was a significant positive correlation between smartphone addiction and impulsivity and aggression (Smartphone addiction and impulsivity ($r = .482, p < .01$); smartphone addiction and aggression ($r = .435, p < .01$). It was found that the variables of impulsivity and aggression were significant predictors of smartphone addiction. Impulsivity and aggression variables together explained 29% ($R = .539; R^2 = .290, p < .01; F_{2/528} = 107.99, p < .01$) of smartphone addiction. From the research, it was concluded that university students' smartphone addiction was significantly predicted by "impulsivity" in the first place and "aggression" in the second place.

Keywords: University Student, Smartphone Addiction, Impulsivity, Aggression

Araştırma Makalesi [Research Paper]

Submitted: 01 / 10 / 2021

Accepted: 02 / 09 / 2022

¹ Dr. Öğretim Üyesi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Anabilimdalı, Afyon, Türkiye, mehmetenes15@gmail.com, Orcid: <https://orcid.org/0000-0003-0941-5301>

Giriş

Teknolojide meydana gelen gelişmeler akıllı telefonları yaşamın vazgeçilmez ve önemli bir unsuru haline getirmiştir. Akıllı telefonların bilgi, iletişim, eğitim ve eğlence amaçlı kullanım işlevlerinin artması bu cihazların dünya çapında kullanım popülaritesini artırmaktadır. Akıllı telefonların söz konusu bu işlevleri aracılığıyla bireyler kullanım amaçlarına göre fayda sağlamakta ve yaşamlarında kolaylıklar elde etmektedir. Yaşanan zaman dilimi içerisinde akıllı telefonlar kullanım işlevlerinde artışın yanı sıra, erişimde kolaylık sunması, bilgi ve iletişim ortamında değişim sağlaması, kişilerarası davranışlara yön vermesi gibi özelliklerle kullanıcıların yaşamlarına ciddi bir etki yaratmaktadır. Başlangıçta bir iletişim aracı olarak tasarlanan bu cihazların kullanımında çarpıcı biçimde bir artışın meydana gelmesi, aşırı kullanım ve bağımlılık gibi endişe veren problemlere sebep olmaktadır (Atroszko, Andreassen, Griffiths ve Pallesen, 2015; Haug, Castro, Kwon, Filler, Kowatsch ve Schaub, 2015; Sağar, 2022; Zhang, Chen ve Lee, 2014).

Akıllı telefonların problemleri ve kompulsif bir biçimde kullanılması günlük yaşam faaliyetlerini olumsuz şekilde etkilemekte ve bağımlılık yapabilmektedir. Ancak akıllı telefon bağımlılığı üzerine yeterli düzeyde araştırmanın bulunmaması bu bağımlılık türünün net biçimde açıklanamamasına yol açmaktadır. Bir tür teknolojik bağımlılık olarak değerlendirilebilmekte ve insan-makine etkileşimi ile kimyasal olmayan kumara benzer bir bağımlılık davranışına dönüşme eğilimi bulunmaktadır. Ayrıca bir çok yönü ile internet bağımlılığına benzetilmektedir. Dolayısıyla internet bağımlılığı üzerine ortaya atılmış tanı kriterleri akıllı telefon bağımlılığı için de kullanılabilir (Griffiths, 1996; Kim, 2013; Oulasvirta, Rattenbury, Ma ve Raita, 2012; Salehan ve Negahban, 2013). Alanyazın incelendiğinde internet bağımlılığına ilişkin tanı kriterlerinin; zihnin sürekli internete odaklanması, internet kullanım ihtiyacının devamlı olarak artması, internet kullanımı konusunda kontrol sağlanamaması, internet kullanımı azaltılmaya çalışıldığında ruhsal sıkıntıların yaşanması ve çok fazla internette zaman geçirildiği takdirde kişisel, sosyal, mesleki ve akademik anlamda problemlerin yaşanması bağlamında ele alındığı görülmektedir (Young, 1996, 1998; Suler, 1999; Griffiths, 1996; Beard ve Wolf, 2001; Shapira, Lessig, Goldsmith, Szabo, Lazoritz, Gold ve Stein 2003; Ko, Yen, Chen, Chen ve Yen, 2005; Shaw ve Black, 2008; Tao, Huang, Wang, Zhang, Zhang ve Li, 2010). Her ne kadar çeşitli araştırmacılar internet bağımlılığına ilişkin bir takım tanı kriterleri ortaya koysalar da Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve İstatistiksel El Kitabı (DSM-V) incelendiğinde internet bağımlılığına ilişkin henüz bir tanılama bulunmadığı görülmektedir. Ancak söz konusu bu kitapta internette oyun bozukluğuna yer verilmesi internet bağımlılığı konusuna açıklık kazandırmasa da bu alanda yapılacak çalışmalara olumlu bir katkı sunmaktadır (APA, 2013; Bozkurt, Şahin ve Zoroğlu, 2016; Tam, 2016). Bu bilgiler doğrultusunda herhangi resmi bir açıklama bulunmasa da akıllı telefon bağımlılığına yönelik tanı kriterleri bir çok araştırmacı tarafından; bireylerin gün boyunca akıllı telefonlarını kullanmakla meşgul olmaları, akıllı telefonu kullandıkça daha çok kullanma eğilimlerini artırarak tolerans geliştirmeleri, akıllı telefon kullanımına yönelik zararlı etkilerden haberdar olmalarına rağmen akıllı telefon kullanımlarını kısıtlayamamaları, akıllı telefon kullanmadıkları zamanlarda kullanmak için kaygı ve huzursuzluk yaşayarak şiddetli bir istek duymaları ve yoksunluk yaşamaları, tekrar tekrar uyanarak akıllı telefonlarını kontrol etme ihtiyacı hissetmeleri ve telefonla uyuma eğilimi göstermeleri şeklinde sıralanabilmektedir (Alosaimi, Alyahya, Alshahwan, Al Mahyijari ve Shaik, 2016; Kwon, Kim, Cho ve Yang, 2013; Lanaj, Johnson ve Barnes, 2014). Bu bağlamda akıllı telefon bağımlılığı, kişilerin akıllı telefona karşı bir meşguliyet geliştirerek onu aşırı kullanma ihtiyacı duymaları, akıllı telefondan uzak kalarak rahatsızlık yaşamaları ve bu problemleri kullanımları sonucunda kişisel, sosyal ve diğer yaşam alanları açısından zarar görmelerine sebep olabilen bir tür internet bağımlılığı olarak ifade edilebilir.

Her yaşta bireyin ilgi odağı haline gelen akıllı telefonlar özellikle genç nüfus ve üniversite öğrencileri arasında yaygın biçimde kullanılmaktadır (Boumosleh ve Jaalouk, 2018; Dahlstrom, 2012; Roberts, Yaya ve Manolis, 2014). Gençler arasında akıllı telefon kullanımının daha fazla olmasına sebep olan faktörler; akıllı telefonlarda hem iletişimi hem de mesaj iletimini daha kolaylaştıran internet ve sosyal medyaya hızlı erişimin olması; kullanıcılara oyun oynama, multimedya oynatıcılara sahip olma, fotoğraf albümlerine ve elektronik kitaplara sahip olma gibi pek çok çeşitli eğlence imkanları sunması; kamera kullanımı gibi bir çok işlevlerin rahat yapılması gibi unsurlar sıralanabilir (Ting ve Chen, 2020). Alanyazında yapılan çalışmalar incelendiğinde akıllı telefon bağımlılığı ile depresyon (Alhassan, Alqadhib, Taha, Alahmari, Salam ve Almutairi, 2018; Ithnain, Ghazali ve Jaafar, 2018; Kim, Park, Kim, Pan, Lee ve McIntyre, 2019; Kwon ve Paek, 2016; Matar Boumosleh ve Jaalouk, 2017; Mohamed ve Mostafa, 2020); kaygı (Hawi ve Samaha, 2017; Ithnain, Ghazali ve Jaafar, 2018; Kim, Park, Kim, Pan, Lee ve McIntyre, 2019; Matar Boumosleh ve Jaalouk, 2017); benlik saygısı (Fallah Nodehi, Boroomandfar ve Moussavi, 2020; Kim, 2017; Lee, 2017; Tohumcu, Karsli, Bahadir ve Kalender, 2019); yalnızlık (Jiang ve Shypenka, 2018; Kim, 2017; Kim, Cho ve Kim, 2017); stres (Gligor ve Mozoş, 2019; Kim, 2017; Kim ve Choi, 2017) vb. konularla incelendiği görülmüştür. Bu çalışmada da dürtüsellik ve saldırganlık konularıyla ele alınmıştır.

Bu araştırma kapsamında akıllı telefon bağımlılığı ile ele alınan kavramlardan ilki dürtüselliktir. Dürtüsellik, bireyin içinde bulunduğu ortama uygun bulunmayan, planlanmamış, sonucu düşünmeden ani bir biçimde yapılarak istenmeyen durumlara sebep olan davranışlar olarak ifade edilmektedir. Bir başka deyişle bireyin o an içinden geldiği gibi davranması, elindekileri göz ardı etmesi, plan yapmaması ve davranışlarını düşünmeden yapması olarak tanımlanmaktadır. Bireyin risk alması, plan yapma konusunda yetersizlik hissetmesi ve zihnini kolay bir şekilde toplayamaması ile ilişkilendirilmektedir

(Dickman, 1990; Eysenck ve Eysenck, 1977; Patton, Stanford ve Barratt, 1995; Webster ve Jackson, 1997). Dürtüsellik dikkat sağlayamama, aciliyet, sabır gösterememe, kaçınılmazlık, risk alma, hızlı karar verme, önceden tasarlamada eksiklik, kontrol kaybı yaşamak, sonuna kadar direnememek (sebat eksikliği), zarar görme olasılığı yaşamak, heyecan ve zevk aramak gibi davranışlar ile açıklanmaktadır (Crépin, Carrard, Perroud, Van der Linden ve Golay, 2010; Stevens, 2017). Ayrıca meşgul olunan göreve yönelik odak sağlayamama noktasında “dikkat dürtüselligi”, hazırlıklı olmayan ve ani hareket etme durumuna göre “motor dürtüsellik” ve kendini kontrol edememe durumuna göre ise “plan yapmama dürtüselligi” olmak üzere üç boyutta ele alınmaktadır (Patton, Stanford ve Barratt, 1995). Genel olarak davranışın olumsuz sonuçlarına karşı duyarlılığın azalması; bilgi işlenmesinin tamamlanmasından önce uyarılara karşı hızlı, plansız tepkiler verme ve uzun vadeli sonuçlara önem vermeme olarak değerlendirilebilmektedir (Moeller, Barratt, Dougherty, Schmitz ve Swann, 2001). Bu bilgilerden hareketle dürtüsellik bireyin herhangi bir işe karşı yeterli düzeyde düşünmemesi ve ani hareket ederek istenmeyen sonuçlarla karşılaşması olarak ifade edilebilir. Dürtüsellige ilişkin bu özellikler dikkate alındığında dürtüsellığın akıllı telefon bağımlılığında bir etken olduğu düşünülmektedir. Ayrıca bağımlılık sürecinde dürtüsellığın yüksek olmasının, aşırı madde kullanımına girme eğilimini öngördüğü vurgulanmaktadır (Dalley, Everitt ve Robbins, 2011; Robbins, Gillan, Smith, de Wit, Ersche, 2012; Verdejo-Garcia, Lawrence ve Clark, 2008). Buradan hareketle akıllı telefon bağımlılığında dürtüsellik önemli bir faktör olarak ele alınabilmektedir. Bazı araştırmalarda dürtüsellığın akıllı telefon bağımlılığını etkileyen önemli belirleyicilerinden olduğu bildirilmektedir (Kim, Huh, Cho, Kwon, Choi, Ahn, Lee, Kim ve Kim, 2014; Kim, Jeong, Cho, Jung, Kwak, Rho, Yu, Kim ve Choi, 2016). Bu gerekçelerden dolayı, üniversite öğrencilerinde dürtüsellığın akıllı telefon bağımlılığına katkıda bulunduğu düşünülmektedir.

Bu araştırmada akıllı telefon bağımlılığı ile ele alınan kavramlardan diğeri ise saldırganlıktır. Antisosyal ve bozucu bir davranış olarak ele alınan saldırganlık başka bir canlıya hem fiziksel hem de duygusal anlamda zarar verme ya da zarar verme amacına yönelik tutum ve davranış olarak tanımlanmaktadır (Ballard, Rattley, Fleming ve Kidder-Ashley, 2004; Baron, 1994; Berkowitz, 1998; Efrati-Virtzer ve Margalit, 2009; Horan, Chory ve Goodboy, 2010). Başka bir deyişle saldırganlık bireyin bir başkasına, onu incitme ve doğrudan zarar verme niyetiyle yönelttiği bir davranış olarak ifade edilebilir (Anderson ve Huesmann, 2003; Bushman ve Anderson, 2001; Freedman, Sears ve Carlsmith, 1998). Freedman, Sears ve Carlsmith (1998) saldırganlığı üç boyutta ele almışlardır. Onlara göre, grubun standartları bakımından kabul edilen amaçlar bağlamında toplumsal yönden onaylanan “prososyal (özgeci) saldırganlık”, toplumca onay verilmeyen “antisosyal (düşmanca) saldırganlık” ve üçüncü olarak toplum kurallarının gereklilik arz etmediği, ancak toplumsal kuralların dışına çıkmayan, ahlak standartlarına ters düşmeyen saldırganlık olarak “izin verilmiş saldırganlık” şeklinde gruplanmaktadır (Freedman, Sears ve Carlsmith, 1998). Hogo ve Vaughan (2006) ise saldırganlığı, birincil amaç olarak başka birine zarar verme durumunun olduğu duygusal saldırganlık ile bir başkasına zarar verme amacına yönelik yolda araç olan araçsal saldırganlık olarak iki biçimde incelemektedir. Ayrıca Novaco (1994) saldırganlığı, fiziksel, sözel, öfke, düşmanlık ve dolaylı saldırganlık olarak; Krahe (2013) ise saldırganlığı, fiziksel, sözlü, psikolojik, dolaylı, doğrudan, bireye ve gruba saldırganlık şeklinde ele almaktadırlar. Görüldüğü üzere saldırganlık hem fiziksel anlamda vurma, itme gibi özelliklerle hem de sözlü olarak aşağılama veya tehditkâr konuşma gibi özelliklerle ifade edilebilmektedir. Ayrıca bu bilgilerden anlaşıldığı gibi saldırganlık kendi türüne zarar vermeyi kapsayan özellikler olabileceği gibi aynı zamanda canlı veya cansız varlıklara zarar verme niyetini taşıyan davranışları da içermektedir (Hogo ve Vaughan, 2006). Genel olarak bu bilgiler bağlamında saldırganlığın, farklı boyutlar ile ele alınabildiği ancak temelinde karşıdaki bireye zarar verici tepkilerden meydana gelen bir davranış stili olduğu ifade edilebilir. Saldırganlığa ilişkin bu özellikler dikkate alındığında saldırganlığın akıllı telefon bağımlılığında bir etken olduğu düşünülmektedir. Ayrıca saldırganlık bağımlılık eğilimi gibi yüksek riskli davranışlar sergileyen bireylerde görülen bir kişilik özelliği olarak vurgulanmaktadır (Dostian, Bahmani, Aazami ve Godini, 2013). Buradan hareketle akıllı telefon bağımlılığında saldırganlık önemli bir faktör olarak ele alınabilmektedir. Bazı araştırmalarda saldırganlığın akıllı telefon bağımlılığını etkileyen önemli belirleyicilerinden olduğu bildirilmektedir (Park ve Kim, 2016; Shobha, Aswathappa ve Varshini, 2019). Bu gerekçelerden dolayı, üniversite öğrencilerinde saldırganlığın akıllı telefon bağımlılığına katkıda bulunduğu düşünülmektedir.

Tüm yaş grupları tarafından kullanılarak hayatın vazgeçilmezleri arasında yer alan akıllı telefonlar bağımlılık oluşturma noktasında üniversite öğrencilerinde önemli bir problem alanını oluşturmaktadır. Üniversite öğrencilerinin yaşamlarında kişisel, sosyal ve akademik alanlarda problemler yaşamalarına ve ruhsal açıdan ciddi bir biçimde zarar görmelerine sebep olabilmektedir. Bu bağlamda bu bağımlılık türü ile karşı karşıya kalarak çeşitli sorunlar yaşayan üniversite öğrencilerinde çalışılması gerekli ciddi sorunlardan biri olduğu düşünülmektedir. Bu doğrultuda üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığı ile ilişkili olan değişkenlerin ortaya koyulmasının akıllı telefon bağımlılığı probleminin daha iyi biçimde anlaşılmasına ve tanımlanmasına yardımcı olabilecektir. Ayrıca yapılan bu kapsamda iyileştirici ve koruyucu ruh sağlığına yönelik yapılacak olan çalışmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Alanyazında akıllı telefon bağımlılığı ile farklı değişkenlerin birlikte incelendiği araştırmalar mevcuttur. Mevcut çalışmalar doğrultusunda akıllı telefon bağımlılığına yol açan faktörleri ve bu faktörlere bağlı gelişen sonuçları kavrayarak akıllı telefon bağımlılığına ilişkin çözümler sunabilmek çok önemli görülmektedir. Alanyazında akıllı telefon bağımlılığı ile ele alınan değişkenlerle yapılan çalışmalar dikkate alındığında akıllı telefon bağımlılığı değişkeni ile dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin ele alındığı çalışmaların olduğu;

ancak bu çalışmaların diğer değişkenlere göre nispeten daha az ve her iki değişkenin birlikte incelendiği çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Dolayısıyla bu çalışma ile önceki literatüre bağlı kalınarak, hem akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik; akıllı telefon bağımlılığı ile saldırganlık çalışmalarına ilişkin önceki bulgular doğrulanmaya çalışılmış; hem de dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin her ikisinin birlikte akıllı telefon bağımlılığını yordaması hakkında orijinal veriler sağlanmaya çalışılmıştır. Ayrıca yapılan bu araştırma rehberlik ve psikolojik danışma, psikoloji ve ruh sağlığı alanları açısından da farklı bir bakış açısı sunacağı için önemli görülmektedir. Bu bağlamda yapılan araştırmada, dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığı düzeylerini ne kadar yordadığını incelemek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda yapılan araştırmada “dürtüsellik ve saldırganlık değişkenleri üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığı düzeylerini anlamlı bir şekilde yordamakta mıdır?” sorusunun yanıtı aranmıştır.

2. Araştırma Yöntemi

2.1. Araştırma Modeli

Araştırma ilişkisel tarama modeline dayalı olarak yürütülmüştür. Bu model iki ya da daha fazla sayıdaki değişken arasında birlikte değişimin varlığını ya da derecesini belirlemeye yönelik bir araştırma modelidir (Karasar, 2016).

2.2. Çalışma Grubu

Bu çalışmanın araştırma grubunu 2020-2021 eğitim-öğretim yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde çeşitli bölümlerde öğrenim gören 257 (%48.4) erkek ve 274 (%51.6) kız olmak üzere toplam 531 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma grubunun yaş aralığı 18-25 arasında olup; yaş ortalaması 20.73'tür.

2.3. Veri Toplama Araçları

2.3.1. Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği-Kısa Formu

Kwon, Kim, Cho ve Yang (2013) tarafından geliştirilen bu ölçeğin Türkçe uyarlaması Noyan, Enez Darçın, Nurmedov, Yılmaz ve Dilbaz (2015) tarafından gerçekleştirilmiştir. 10 maddeden oluşan bu ölçeğin güvenirlik katsayısı .867 olarak hesaplanmıştır. Beşli likert tipinde olan bu ölçekten elde edilen toplam puanların artması akıllı telefon bağımlılığı riskinin arttığına işaret etmektedir. Bu araştırmada ölçeğin toplam puanlarına ait Cronbach alfa güvenirlik katsayısının .90 olduğu belirlenmiştir.

2.3.2. Barratt Dürtüsellik Ölçeği - Kısa Formu (BIS-11-KF)

Patton, Standford ve Barratt (1995) tarafından geliştirilen bu ölçeğin Türkçe uyarlaması Tamam, Güleç ve Karataş (2013) tarafından gerçekleştirilmiştir. 15 maddeden oluşan bu ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .82 olarak hesaplanmıştır. Beşli likert tipinde olan bu ölçekten elde edilen toplam puanların artması dürtüsellik yüksek olduğuna işaret etmektedir. Bu araştırmada ölçeğin toplam puanlarına ait Cronbach alfa güvenirlik katsayısının .82 olduğu belirlenmiştir.

2.3.3. Kar-Ya Saldırganlık Ölçeği

Karataş ve Yavuzer (2016) tarafından geliştirilmiştir. 23 maddeden oluşan ve beşli likert tipinde olan bu ölçeğin iç tutarlılık katsayısı .92 olarak hesaplanmıştır. Bu araştırmada ölçeğin toplam puanlarına ait Cronbach alfa güvenirlik katsayısının .90 olduğu belirlenmiştir.

2.3.4. Kişisel Bilgi Formu

Bu formda üniversite öğrencilerinden cinsiyet ve yaş bilgileri istenmiştir.

2.4. Verilerin Toplanması

Araştırmada ilk olarak Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimleri Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulundan (Karar Tarihi: 25.06.2021; Toplantı: 08; Evrak Sayısı: 29834) etik kurul onayı alınmıştır. Gerekli izin alındıktan sonra araştırma verileri Google Form aracılığıyla online (çevrimiçi) yöntemle toplanmıştır. Bu doğrultuda Google Form aracılığıyla hazırlanan veri toplama araçları e-posta yoluyla üniversite öğrencilerine gönderilerek öğrenciler araştırmaya davet edilmiştir. Araştırmaya gönüllü bireylerin katılması esas alınmış olup araştırmaya katılmadan önce bireylerden aydınlatılmış onam alınmıştır. Ayrıca veri toplama sürecinde gizlilik ilkesi dikkate alınmış ve bu konuda bireyler bilgilendirilmiştir. Çevrimiçi veri toplama süreci yaklaşık olarak on gün sürmüştür.

2.5. Veri Analizi

Araştırma için toplanan veriler üzerinde ilk önce çoklu doğrusal regresyon analizi açısından uygunluk sağlayıp sağlamadığına karar vermek adına veri setlerine ait normallik ve doğrusallık değerlendirilmiştir. Normallik (çok değişkenli) ve doğrusallık varsayımlarını güçleştiren uç değerlerin olup olmadığına ilişkin mahalanobis uzaklık (16.27), cook's (Cook'

< 1) ve leveragevalues (.000 - .020) değerleri bağlamında incelenmiştir. Bunlara ek olarak veri setleri basıklık, çarpıklık değerleri (+1/-1), saçılım ve histogram grafikleri açısından da incelenmiştir. Veri setlerine ait doğrusallık ve normallik koşullarının sağlandığı ve yordayan değişken sayısı esas alındığında örneklem büyüklüğünün uygunluk taşıdığına karar verilmiştir. Çoklu doğrusal regresyon analizine ait diğer bir varsayım ise yordayıcı değişkenlerin arasında yüksek bağıntı katsayısının bulunmaması adına yapılan incelemelerde yordayıcı değişkenler arasında çoklu bağlantılık olarak tanımlanabilecek .80 üzerinde bir korelasyon değerinin olmadığı (Tablo 2), tolerans değerlerinin .20'den yüksek, VIF değerlerinin 10'dan küçük ve CI değerlerinin ise 30'dan küçük olduğu tespit edilmiştir. Hataların bağımsız olma şartını inceleme bakımından Durbin-Watson değerine bakılmıştır ve bu değer 1-3 arasında (DW = 1.91) olduğu; dolayısı ile sorun taşımadığı görülmüştür. Yapılan incelemeler bağlamında ulaşılan verilerin çoklu doğrusal regresyon analizi açısından uygunluk gösterdiği saptanmıştır. Araştırma kapsamında ulaşılan veriler çoklu doğrusal regresyon analiz (adimsal) yöntemiyle analiz edilmiştir. Bu araştırmada .05 anlamlılık düzeyi dikkate alınmıştır (Akbulut, 2010; Büyüköztürk, 2011).

3. Bulgular

3.1. Akıllı Telefon Bağımlılığı, Dürtüsellik ve Saldırganlık Değişkenlerine Ait Aritmetik Ortalama ile Standart Sapma

Akıllı telefon bağımlılığı, dürtüsellik ve saldırganlığın aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Akıllı Telefon Bağımlılığı, Dürtüsellik ve Saldırganlık Değişkenleri Aritmetik Ortalama ile Standart Sapma Değerleri

	N	\bar{X}	SS
Akıllı Telefon Bağımlılığı (A.T.B.)	531	33.95	11.40
Dürtüsellik (D.)	531	27.85	6.45
Saldırganlık (S.)	531	49.26	13.45

Tablo 1 incelendiğinde araştırma grubunun aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri; akıllı telefon bağımlılığı (\bar{X} = 33.95; SS = 11.40), dürtüsellik (\bar{X} = 27.85; SS = 6.45) ve saldırganlık (\bar{X} = 49.26; SS = 13.45) olarak belirlenmiştir.

3.2. Akıllı Telefon Bağımlılığı, Dürtüsellik ve Saldırganlık Değişkenleri Arasındaki İlişkiler

Akıllı telefon bağımlılığı, dürtüsellik ve saldırganlık arası ilişkiler basit korelasyon analiz yöntemiyle bakılmış olup sonuçlar Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2. Akıllı Telefon Bağımlılığı, Dürtüsellik ve Saldırganlık Değişkenleri Arasındaki Basit Korelasyon Analiz Katsayıları

	A.T.B.	D.	S.
Akıllı Telefon Bağımlılığı (A.T.B.)	1		
Dürtüsellik (D.)	.482**	1	
Saldırganlık (S.)	.435**	.457**	1

** $p < .01$

Tablo 2 incelendiğinde akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik ($r = .482$, $p < .01$) ve saldırganlık ($r = .435$, $p < .01$) arasında pozitif yönde anlamlı düzeyde birer ilişkinin olduğu saptanmıştır. Ayrıca yordayıcı değişkenler arasında çoklu bağlantılık olarak tanımlanabilecek .80 üzerinde bir korelasyon değerinin bulunmadığı görülmüştür.

3.3. Dürtüsellik ve Saldırganlık Değişkenlerinin Üniversite Öğrencilerinin Akıllı Telefon Bağımlılığını Yordama Gücü

Dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığını yordama gücünü ortaya koymak amacıyla çoklu doğrusal regresyon analiz (adimsal) değerlerine bakılmıştır ve Tablo 3'te sonuçlar verilmiştir.

Tablo 3. Akıllı Telefon Bağımlılığının Dürtüsellik ve Saldırganlık Değişkenleri Tarafından Yordanmasına Yönelik Çoklu Doğrusal Regresyon (Adımsal) Analizi Sonuçları

Model	Standardize Edilmemiş Katsayılar		Standardize Edilmiş Katsayılar		İkili <i>r</i>	Kısmi <i>r</i>	<i>R</i>	<i>R</i> ²	<i>F</i>	<i>Sd</i>
	<i>B</i>	Std. Hata	Beta	<i>t</i>						
1. (Sabit)	10.237	1.926		5.31						
Dürtüsellik	.852	.067	.082	12.64	.482	.482	.482 ^a	.232	159.84	1-529
2. (Sabit)	5.008	2.016		2.48						
Dürtüsellik	.632	.073	.358	8.67	.482	.353	.539 ^b	.290	107.99	2-528
Saldırganlık	.230	.035	.271	6.58	.435	.275				

Tablo 3 incelendiğinde akıllı telefon bağımlılığını anlamlı düzeyde yordadığı için dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin çoklu doğrusal regresyon analiz (adımsal) sürecinde işleme dahil edildiği belirlenmiştir. Beta ve korelasyon (ikili/kısmi) değerleri incelendiğinde akıllı telefon bağımlılığı değişkeniyle dürtüsellik ve saldırganlık değişkenleri arasında pozitif yönde anlamlı düzeyde bir ilişkinin olduğu saptanmıştır. Dürtüsellik ve saldırganlık değişkenleri birlikte üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılıklarına ilişkin toplam varyansın %29'unu ($R = .539$; $R^2 = .290$, $p < .01$; $F_{2/528} = 107.99$, $p < .01$) açıklamaktadır.

Çoklu doğrusal regresyon analizinin birinci adımında incelenen dürtüsellik değişkeninin akıllı telefon bağımlılığını yordamada beta katsayısı .082'dir. Beta katsayısının anlamlılığına ilişkin *t* testi sonucunun anlamlı düzeyde olduğu belirlenmiştir ($t = 12.64$, $p < .01$). Tek başına dürtüsellik değişkeni akıllı telefon bağımlılığının %23'ünü açıklamaktadır ($R = .482$; $R^2 = .232$; $F_{1/529} = 159.84$, $p < .01$).

Çoklu doğrusal regresyon analizinin ikinci adımında modele dürtüsellik değişkeninin yanı sıra saldırganlık değişkeni de girmiştir. Dürtüsellik ve saldırganlık değişkenleri birlikte akıllı telefon bağımlılığının %29'unu açıklamaktadır ($R = .539$; $R^2 = .290$, $p < .01$; $F_{2/528} = 107.99$, $p < .01$). Dürtüsellik değişkeninin beta katsayısı .358; saldırganlık değişkeninin beta katsayısı .271'dir. Beta katsayısının anlamlılığına ilişkin *t* testi sonuçlarının anlamlı düzeyde olduğu belirlenmiştir ($t_{Dürtüsellik} = 8.67$, $p < .01$; $t_{Saldırganlık} = 6.58$, $p < .05$). Yapılan çoklu doğrusal regresyon analiz sonucunda dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin akıllı telefon bağımlılığını anlamlı düzeyde yordadığı görülmüştür. Modeldeki değişkenlere ilişkin beta değerleri dikkate alındığında üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılıklarını ilk sırada "dürtüsellik", ikinci sırada "saldırganlık" değişkenlerinin anlamlı düzeyde yordadığı belirlenmiştir.

Sonuç ve Değerlendirme

Bu çalışmada dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığını ne kadar yordadığının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma sonucunda akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik ve saldırganlık arasında pozitif yönde anlamlı düzeyde ilişkinin olduğu belirlenmiştir. Ayrıca yapılan bu çalışma sonucunda dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin akıllı telefon bağımlılığı değişkeninin anlamlı düzeyde yordayıcıları olduğu görülmüştür. Dürtüsellik ve saldırganlık değişkenleri birlikte akıllı telefon bağımlılığının %29'unu açıklamıştır. Üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığını birinci sırada "dürtüsellik", ikinci sırada "saldırganlık" değişkenlerinin anlamlı düzeyde yordadığı belirlenmiştir.

Bu çalışma sonucunda üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığını ilk sırada dürtüsellik değişkeninin anlamlı düzeyde yordadığı ve aralarında pozitif yönde anlamlı düzeyde bir ilişkinin olduğu görülmüştür. Bu sonuca dayanarak üniversite öğrencilerinin dürtüsellik düzeyi arttıkça akıllı telefon bağımlılığı düzeyinin arttığı söylenebilir. Bu sonuç alanyazındaki akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik arasında ilişkinin olduğu sonucuna ulaşan araştırma sonuçları ile tutarlık göstermektedir (Grant, Lust ve Chamberlain, 2019; Jang ve Ha, 2019; Jo, Na ve Kim, 2018; Kim, 2019; Kim, Jeong, Cho, Jung, Kwak, Rho, Yu, Kim ve Choi, 2016; Kim, Kim, Kim, Ju, Choi ve Yu, 2015; OH, 2015; Özen ve Topcu, 2017). Ayrıca bu çalışma sonucu Jeong ve Baek (2015) tarafından yapılan çalışmada akıllı telefon bağımlılığı ile üniversite yaşamına uyum arasındaki ilişkilerde dürtüsellik düzenleyici etkileri olduğu ve bu bağlamda akıllı telefon bağımlılığını önlenmesi ve dürtüsellik kontrolünün yapılmasının öğrencilerin üniversite yaşamlarına uyum sağlamasına yardımcı olduğu sonucu ile uyumludur. Alanyazın incelenmeye devam edildiğinde dürtüsellik internet bağımlılığı, internette oyun bağımlılığı, sosyal medya bağımlılığı gibi diğer teknolojik bağımlılık türleri ile ilişkili olduğu sonuçları ile de tutarlık arz etmektedir (Andiç ve Batıgün, 2019; Barger ve Holmes, 2017; Cerniglia, Guicciardi, Sinatra, Monacis, Simonelli ve Cimino, 2019; Kwon, 2010; Marzilli, Cerniglia, Ballarotto ve Cimino, 2020; Tatal, Erensoy ve Melek, 2021; Wegmann, Müller, Turel ve Brand, 2020). Yapılan bu araştırma sonucu ve diğer araştırma bulguları bir bütün olarak değerlendirildiğinde, dürtüsellik diğer

davranışsal bağımlılıklar ile ilişkili olduğu gibi akıllı telefon bağımlılığı ile de ilişkili olduğu söylenebilir. Ayrıca bireylerin dürtüsellik düzeyleri ne kadar yüksek ise o oranda akıllı telefon bağımlılığı da yüksek olduğu ifade edilebilir. Bir başka açıdan değerlendirildiğinde bireylerin yaşam içerisinde bulunduğu ortama uygun bulunmayan, planlanmamış, sonucunu düşünmeden ani bir biçimde yaparak istenmeyen durumlara sebep olan davranışlar sergilemesi, o an içinden geldiği gibi davranması, elindekileri göz ardı ederek, plan yapmaması ve davranışlarını düşünmeden yapması sonucu oluşan dürtüsellik (Dickman, 1990; Eysenck ve Eysenck, 1977; Patton, Stanford ve Barratt, 1995; Webster ve Jackson, 1997) onların akıllı telefon bağımlılığını artırmalarına yol açabilir. Bu bağlamda üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığı düzeyini azaltmada düşük düzeyde dürtüsellik önemli bir işlevinin olduğu düşünülmektedir. Bu noktada üniversite öğrencilerinin dürtüsellik düzeylerinin azaltılmasına ilişkin yapılabilecek çalışmalar onların akıllı telefon bağımlılık düzeylerini azaltmalarına pozitif bir katkı sunabilir.

Üniversite öğrencileri ile gerçekleştirilen bu çalışmada akıllı telefon bağımlılığını dürtüsellik değişkeninden sonra saldırganlık değişkeninin anlamlı düzeyde yordadığı ve aralarında pozitif yönde anlamlı düzeyde bir ilişkinin olduğu belirlenmiştir. Bir diğer ifadeyle üniversite öğrencilerinde saldırganlık düzeyi arttıkça akıllı telefon bağımlılığının da arttığı söylenebilir. Bu sonuç doğrultusunda alanyazın incelendiğinde bu sonucu destekler nitelikte araştırma sonuçlarına rastlanmıştır (Kim, Kim, Kim, Ju, Choi ve Yu, 2015; Lee, Sung, Song, Lee, Lee, Cho, Park ve Shin, 2018; Park ve Kim, 2016; Seo, 2018; Shobha, Aswathappa ve Varshini, 2019). Ayrıca bu çalışma sonucu ile alanyazında saldırganlığın internet bağımlılığı, dijital oyun bağımlılığı gibi diğer teknolojik bağımlılık türleri ile ilişkili olduğu sonuçları ile de tutarlık göstermektedir (Evren, Evren, Dalbudak, Topcu ve Kutlu, 2019; Khatoon, Akhtar, Jamil ve Rahman, 2018; Kim, Namkoong, Ku ve Kim, 2008; Ko, Yen, Liu, Huang ve Yen, 2009; Kwon, 2010; Teng, Li ve Liu, 2014). Bu araştırma bulguları ve yapılan çalışmada ulaşılan sonuçlar birlikte değerlendirildiğinde, saldırganlığın diğer davranışsal bağımlılıklar ile ilişkili olduğu gibi akıllı telefon bağımlılığı ile de ilişkili olduğu söylenebilir. Bunun yanı sıra üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılık düzeylerini azaltmada saldırganlık düzeylerini azaltmanın önemli bir işlevi olduğu ifade edilebilir. Bu bağlamda üniversite öğrencilerinin saldırganlık düzeylerinin azaltılmasına yönelik yapılacak çalışmaların onların akıllı telefon bağımlılık düzeylerini azaltmalarında olumlu yönde bir katkı koyacağı düşünülmektedir.

Araştırma doğrultusunda yüksek düzeyde dürtüsellik ve saldırganlık bulunan üniversite öğrencilerinde yüksek düzeyde akıllı telefon bağımlılığının olabileceği söylenebilir. Bu sonuca dayalı olarak üniversite öğrencileriyle dürtüsellik ve saldırganlık düzeylerini azaltmaya yönelik çalışmaların, onların akıllı telefon bağımlılığına karşı daha dirençli olmalarına yardım edebileceği düşünülmektedir. Bu araştırma dürtüsellik ve saldırganlığın düşük olmasının akıllı telefon bağımlılığını azaltmasına dair önemli bir sonucu ortaya koymasının yanı sıra bazı sınırlılıklar taşımaktadır. Bunlar; araştırma grubunun sadece üniversite öğrencilerinden oluşması, akıllı telefon bağımlılığı ile sadece dürtüsellik ve saldırganlık değişkenlerinin incelenmesi, araştırmanın sadece nicel verilerle yürütülmesi gibi sınırlılıklardır. Bu bağlamda benzer bir araştırma üniversite öğrencileri dışında farklı araştırma grupları (ergenler, yetişkinler, çocuklar... vb. gibi) üzerinde yürütülebilir. Bu çalışmada akıllı telefon bağımlılığı ile sadece dürtüsellik ve saldırganlık değişkenleri incelenmiş olup ilişkili diğer psikolojik faktörler ele alınmamıştır. Yapılacak çalışmalarda başka değişkenlerin akıllı telefon bağımlılığı üzerinde yordayıcı rolü incelenebilir. Bu çalışma kesitsel bir araştırma olarak yapılmıştır ve dolayısı ile akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik ve saldırganlık arasındaki neden-sonuç ilişkilerini ortaya koyamamaktadır. Yapılacak çalışmalarda farklı yöntemler kullanılarak akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik ve saldırganlık arasındaki neden-sonuç ilişkileri incelenebilir. Her ne kadar araştırmacılar akıllı telefon bağımlılığına ilişkin tanı kriterleri sürmüş olsa da hem Ruhsal Bozuklukların Tanısal ve İstatistiksel El Kitabında (DSM-V) bu bağımlılık türüne ait tanı kriterlerinin bulunmaması, hem de alanyazında bu bağımlılığa ilişkin bulguların diğer davranışsal bağımlılıklara kıyasla daha yetersiz olması bu çalışmayı sınırlandırmaktadır; ancak, dürtüsellik ve saldırganlığın akıllı telefon bağımlılığını yordadığına ilişkin önemli bilgiler sunmaktadır. Bu çalışma ile alanyazındaki mevcut bulgulara bağlı kalınarak, hem akıllı telefon bağımlılığı ile dürtüsellik ve saldırganlık çalışmalarına ilişkin önceki bulgular doğrulanmaya; hem de bu iki değişkenin birlikte akıllı telefon bağımlılığını yordaması hakkında orijinal veriler sağlanmaya çalışılmıştır. Bu bağlamda üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığını önleme veya azaltma çalışmalarında onların dürtüsellik ve saldırganlık düzeylerini azaltabilecek çalışmalara yer verilebilir. Bu noktada dürtüsellik ve saldırganlıkla ilgili yapılan müdahaleler akıllı telefon bağımlılığı üzerinde de denenebilir. Akıllı telefon bağımlılığı gibi pek çok problemler ile karşılaşan üniversite öğrencilerinin, sorunlarına karşı farklı çözüm seçenekleri geliştirme becerileri kazanmalarına, kendilerini düzenleyerek kontrol edebilmelerine yönelik danışmanlık faaliyetleri hazırlanarak uygulanabilir. Ayrıca müdahale programları, grup çalışmaları, eğitim programları ve seminer çalışmaları ile üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığını azaltmaya yönelik çalışmalar yürütülebilir.

Kaynakça

Akbulut, Y. (2010). *Sosyal Bilimlerde SPSS Uygulamaları*. İstanbul: İdeal Kültür Yayıncılık.

- Alhassan, A. A., Alqadhib, E. M., Taha, N. W., Alahmari, R. A., Salam, M., & Almutairi, A. F. (2018). The relationship between addiction to smartphone usage and depression among adults: a cross sectional study. *BMC psychiatry*, 18(1), 1-8. <https://doi.org/10.1186/s12888-018-1745-4>.
- Alosaimi, F. D., Alyahya, H., Alshahwan, H., Al Mahyijari, N., & Shaik, S. A. (2016). Smartphone addiction among university students in Riyadh, Saudi Arabia. *Saudi medical journal*, 37(6), 675-683. DOI:10.15537/Smj.2016.6.14430.
- American Psychiatric Association, DSM-5.(2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5™ (5th ed.)*. Washington, DC.
- Anderson, C.A., & Huesmann, L.R. (2003). Human aggression: A social-cognitive view. In M.A. Hogg & J. Cooper (Eds.), *Handbook of social psychology* (pp. 296–323). London: Sage Publications
- Andiç, S., & Batigün, A. D. (2019). DSM-5 Tanı Ölçütleri Temelinde İnternet Bağımlılığı Ölçeği'nin Geliştirilmesi: İnternet Oyun Oynama Bozukluğu Açısından Bir Değerlendirme. *Türk Psikiyatri Dergisi, Baskıda*, 1-10. <https://doi.org/10.5080/u23194>.
- Atroszko, P. A., Andreassen, C. S., Griffiths, M. D., & Pallesen, S. (2015). Study addiction – A new area of psychological study: Conceptualization, assessment, and preliminary empirical findings. *Journal of Behavioral Addictions*, 4(2), 75–84. DOI:10.1556/2006.4.2015.007
- Ballard, M. E., Rattley, K. T., Fleming, W. C., & Kidder-Ashley, P. (2004). School aggression and dispositional aggression among middle school boys. *RMLE Online*, 27(1), 1-11. DOI:10.1080/19404476.2004.11658163.
- Bargeron, A. H., & Hormes, J. M. (2017). Psychosocial correlates of internet gaming disorder: Psychopathology, life satisfaction, and impulsivity. *Computers in Human Behavior*, 68, 388-394. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.11.029>.
- Baron, R. A., & Richardson, D. R. (1994). *Human Aggression*. Plenum Press: New York.
- Beard, K. W., & Wolf, E. M. (2001). Modification in the proposed diagnostic criteria for internet addiction, *CyberPsychology & Behavior*, 4(3), 377-383. DOI:10.1089/109493101300210286.
- Berkowitz, L. (1998). Affective aggression: The role of stress, pain, and negative affect. In R. G. Geen & E. Donnerstein (Eds.), *Human aggression: Theories, research, and implications for social policy* (pp. 49–72). San Diego, CA: Academic Press.
- Boumosleh, J., & Jaalouk, D. (2018). Smartphone addiction among university students and its relationship with academic performance. *Global Journal of Health Science*, 10(1), 48-59. DOI:10.5539/gjhs.v10n1p48.
- Bozkurt, H., Şahin, S., & Zoroğlu, S. (2016). İnternet bağımlılığı: Güncel bir gözden geçirme. *Çağdaş Tıp Dergisi*, 6(3), 235-247. DOI:10.16899/ctd.66303.
- Bushman, B. J., & Anderson, C. A. (2001). Is it time to pull the plug on hostile versus instrumental aggression dichotomy? *Psychological review*, 108(1), 273-279. <https://doi.org/10.1037/0033-295X.108.1.273>.
- Büyüköztürk, Ş. (2011). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı*. (15. Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Cerniglia, L., Guicciardi, M., Sinatra, M., Monacis, L., Simonelli, A., & Cimino, S. (2019). The use of digital technologies, impulsivity and psychopathological symptoms in adolescence. *Behavioral Sciences*, 9(8), 1-11. DOI:10.3390/bs9080082.
- Crépin, C., Carrard, I., Perroud, A., Van der Linden, M., & Golay, A. (2010). Managing impulsivity in obesity with problem solving. *Revue medicale suisse*, 6(231), 46-50.
- Dahlstrom, E. (2012). *ECAR study of undergraduate students and information technology*. (Research Report). Louisville, CO: EDUCAUSE Center for Applied Research.
- Dalley, J. W., Everitt, B. J., & Robbins, T. W. (2011). Impulsivity, compulsivity, and top-down cognitive control. *Neuron*, 69(4), 680-694. DOI:10.1016/j.neuron.2011.01.020.
- Dickman, S. J. (1990). Functional and dysfunctional impulsivity: Personality and cognitive correlates. *Journal of Personality and Social Psychology*, 58(1), 95–102. DOI:10.1037/0022-3514.58.1.95.
- Dostian, Y., Bahmani, B., Aazami, Y., & Godini, A. A. (2013). The relationship between aggression and impulsiveness with susceptibility for addiction in male student. *Archives Of Rehabilitation (Journal Of Rehabilitation)*, 2(57), 102-109. <http://rehabilitationj.uswr.ac.ir/article-1-1220-en.html>.

- Efrati-Virtzer, M., & Margalit, M. (2009). Students' behaviour difficulties, sense of coherence and adjustment at school: Risk and protective factors. *European Journal of special needs Education*, 24(1), 59-73. <https://doi.org/10.1080/08856250802596758>.
- Evren, C., Evren, B., Dalbudak, E., Topcu, M., & Kutlu, N. (2019). Relationships of Internet addiction and Internet gaming disorder symptom severities with probable attention deficit/hyperactivity disorder, aggression and negative affect among university students. *ADHD Attention Deficit and Hyperactivity Disorders*, 11(4), 413-421. DOI:10.1007/s12402-019-00305-8.
- Eysenck, S. B., & Eysenck, H. J. (1977). The place of impulsiveness in a dimensional system of personality description. *British Journal of Social and Clinical Psychology*, 16(1), 57-68. <https://doi.org/10.1111/j.2044-8260.1977.tb01003.x>.
- Fallah Nodehi, M., Boroomandfar, S., & Moussavi, S. (2020). The Relationship of Smartphone Addiction with Self-esteem and Self-consciousness among Girls in the First Year of High School. *International Journal of Pediatrics*, 8(11), 12357-12367. DOI:10.22038/IJP.2020.49458.3956.
- Freedman, Jonathan L., Sears, David O. & Carlsmith, J. Merrill (1998), *Sosyal Psikoloji*, Çev: Ali Dönmez, İmge Kitabevi, Ankara.
- Gligor, Ş., & Mozoş, I. (2019). Indicators of smartphone addiction and stress score in university students. *Wiener klinische Wochenschrift*, 131(5), 120-125. DOI:10.1007/s00508-018-1373-5.
- Grant, J. E., Lust, K., & Chamberlain, S. R. (2019). Problematic smartphone use associated with greater alcohol consumption, mental health issues, poorer academic performance, and impulsivity. *Journal of behavioral addictions*, 8(2), 335-342. DOI:10.1556/2006.8.2019.32.
- Griffiths, M. (1996). Gambling on the Internet: A brief note. *Journal of Gambling Studies*, 12(4), 471-474. DOI:10.1007/BF01539190.
- Griffiths, M. (1996). Internet addiction: An issue for clinical psychology? *Clinical Psychology Forum*, 97, 32-36
- Haug, S., Castro, R. P., Kwon, M., Filler, A., Kowatsch, T., & Schaub, M. P. (2015). Smartphone use and smartphone addiction among young people in Switzerland. *Journal of behavioral addictions*, 4(4), 299-307. DOI:10.1556/2006.4.2015.037.
- Hawi, N. S., & Samaha, M. (2017). Relationships among smartphone addiction, anxiety, and family relations. *Behaviour & Information Technology*, 36(10), 1046-1052. <https://doi.org/10.1080/0144929X.2017.1336254>.
- Hogo, M. A., & Vaughan, G. M. (2006). *Sosyal psikoloji*. (Çev. İbrahim Yıldız, Aydın Gelmez). Ankara: Ütopya Yayınları.
- Horan, S. M., Chory, R. M., & Goodboy, A. K. (2010). Understanding students' classroom justice experiences and responses. *Communication Education*, 59(4), 453-474. <https://doi.org/10.1080/03634523.2010.487282>.
- Ithnain, N., Ghazali, S. E., & Jaafar, N. (2018). Relationship between smartphone addiction with anxiety and depression among undergraduate students in Malaysia. *International Journal of Health Science Research*, 8(1), 163-171.
- Jang, S. H., & Ha, Y. (2019). The effects of self-determination, depression, self-esteem, and impulsivity on smartphone overdependence of college students. *Journal of Digital Convergence*, 17(1), 269-280. <https://doi.org/10.14400/JDC.2019.17.1.269>.
- Jeong, B., & Baek, S. (2015). Effects of the smartphone addiction on adjustment to college life-Moderating effect of impulsivity. *Journal of the Korea Society of Computer and Information*, 20(12), 129-136. DOI:10.9708/jksci.2015.20.12.129.
- Jiang, Q., Li, Y., & Shypenka, V. (2018). Loneliness, individualism, and smartphone addiction among international students in China. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 21(11), 711-718. <https://doi.org/10.1089/cyber.2018.0115>.
- Jo, H. S., Na, E., & Kim, D. J. (2018). The relationship between smartphone addiction predisposition and impulsivity among Korean smartphone users. *Addiction Research & Theory*, 26(1), 77-84. <https://doi.org/10.1080/16066359.2017.1312356>.
- Karasar, N. (2016). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. (31. Basım). Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Karataş, Z., & Yavuzer, Y. (2016). Lise ve üniversite öğrencileri için Kar-Ya saldırganlık ölçeği geliştirilmesi ve psikometrik özelliklerinin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(17), 307-321. DOI:10.20875/sb.68997.

- Khatoun, B. A., Akhtar, A., Jamil, R. A., & Rahman, A. (2018). The study of relationship between internet addiction and aggression among teenagers. *Journal of Management Info (JMI)*, 3(4), 7-13. DOI:<https://doi.org/10.31580/jmi.v12i1.61>.
- Kim, E., Cho, I., & Kim, E. J. (2017). Structural equation model of smartphone addiction based on adult attachment theory: Mediating effects of loneliness and depression. *Asian nursing research*, 11(2), 92-97. <https://doi.org/10.1016/j.anr.2017.05.002>.
- Kim, E. J., Namkoong, K., Ku, T., & Kim, S. J. (2008). The relationship between online game addiction and aggression, self-control and narcissistic personality traits. *European psychiatry*, 23(3), 212-218. DOI:10.1016/j.eurpsy.2007.10.010.
- Kim, H. (2013). Exercise rehabilitation for smartphone addiction. *Journal of exercise rehabilitation*, 9(6), 500-505. DOI:10.12965/jer.130080.
- Kim, J. I. (2019). The Effects of Self-Esteem, Ego Resilience, Impulsivity and Stress on Smartphone Addiction among College Students. *Journal of the Korea Academia-Industrial cooperation Society*, 20(7), 192-202. <https://doi.org/10.5762/KAIS.2019.20.7.192>.
- Kim, J. Y. (2017). The relationship among loneliness, stress, and smartphone addiction of adolescents in the era of digitalization. *Journal of Digital Convergence*, 15(9), 335-343. <https://doi.org/10.14400/JDC.2017.15.9.335>.
- Kim, M. O., Kim, H., Kim, K., Ju, S., Choi, J., & Yu, M. I. (2015). Smartphone addiction: (focused depression, aggression and impulsion) among college students. *Indian Journal of Science and Technology*, 8(25), 1-6. DOI:10.17485/ijst/2015/v8i25/80215.
- Kim, S. H., & Choi, Y. N. (2017). Correlation between stress and smartphone addiction in healthcare related university students. *Journal of Korean Society of Dental Hygiene*, 17(1), 27-37. <https://doi.org/10.13065/jksdh.2017.17.01.27>.
- Kim, S. G., Park, J., Kim, H. T., Pan, Z., Lee, Y., & McIntyre, R. S. (2019). The relationship between smartphone addiction and symptoms of depression, anxiety, and attention-deficit/hyperactivity in South Korean adolescents. *Annals of general psychiatry*, 18(1), 1-8. DOI:<https://doi.org/10.1186/s12991-019-0224-8>.
- Kim, S. M., Huh, H. J., Cho, H., Kwon, M., Choi, J. H., Ahn, H. J., ... & Kim, Y. J. (2014). The effect of depression, impulsivity, and resilience on smartphone addiction in university students. *Journal of Korean Neuropsychiatric Association*, 53(4), 214-220. DOI: <https://doi.org/10.4306/jknpa.2014.53.4.214>.
- Kim, S. Y. (2017). Convergence study on the effects of adaptation, self-esteem and self-control of university students on smartphone addiction. *Journal of Convergence for Information Technology*, 7(6), 103-111. DOI:<https://doi.org/10.22156/CS4SMB.2017.7.6.103>.
- Kim, Y., Jeong, J. E., Cho, H., Jung, D. J., Kwak, M., Rho, M. J., Yu, H., Kim, D., & Choi, I. Y. (2016). Personality factors predicting smartphone addiction predisposition: Behavioral inhibition and activation systems, impulsivity, and self-control. *PLoS one*, 11(8), 1-15. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0159788>.
- Ko, C. H., Yen, J. Y., Chen, C. C., Chen, S. H., & Yen, C. F. (2005). Proposed diagnostic criteria of Internet addiction for adolescents. *The Journal of nervous and mental disease*, 193(11), 728-733. DOI:10.1097/01.nmd.0000185891.13719.54.
- Ko, C. H., Yen, J. Y., Liu, S. C., Huang, C. F., & Yen, C. F. (2009). The associations between aggressive behaviors and Internet addiction and online activities in adolescents. *Journal of Adolescent Health*, 44(6), 598-605. DOI:10.1016/j.jadohealth.2008.11.011.
- Krahé, B. (2013). *The social psychology of aggression* (2nd ed.). New York, NY: Psychology Press.
- Kwon, J. H. (2010). The mediation model verification of interpersonal skills on impulsivity, aggression and game addiction: comparative analysis on school levels. *Journal of the Korea Society of Computer and Information*, 15(10), 87-98. <https://doi.org/10.13065/jksdh.2017.17.01.27>.
- Kwon, M., Kim, D. J., Cho, H., & Yang, S. (2013). The smartphone addiction scale: development and validation of a short version for adolescents. *PLoS one*, 8(12), 1-7. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0083558>.
- Kwon, Y. S., & Paek, K. S. (2016). The influence of smartphone addiction on depression and communication competence among college students. *Indian Journal of Science and Technology*, 9(41), 1-8. DOI:10.17485/ijst/2016/v9i41/103844.

- Lanaj, K., Johnson, R. E., & Barnes, C. M. (2014). Beginning the workday yet already depleted? Consequences of late-night smartphone use and sleep. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 124(1), 11-23. <https://doi.org/10.1016/j.obhdp.2014.01.001>.
- Lee, H. S. (2017). Convergent study of the effect of university students' addiction to smartphones on self-esteem and self-efficacy: stress level and mental health as mediating factors. *Journal of the Korea Convergence Society*, 8(1), 139-148. <https://doi.org/10.15207/JKCS.2017.8.1.139>.
- Lee, J., Sung, M. J., Song, S. H., Lee, Y. M., Lee, J. J., Cho, S. M., Park, M. K. & Shin, Y. M. (2018). Psychological factors associated with smartphone addiction in South Korean adolescents. *The Journal of Early Adolescence*, 38(3), 288-302. <https://doi.org/10.1177/0272431616670751>.
- Marzilli, E., Cerniglia, L., Ballarotto, G., & Cimino, S. (2020). Internet addiction among young adult university students: the complex interplay between family functioning, impulsivity, depression, and anxiety. *International journal of environmental research and public health*, 17(21), 1-15. DOI:10.3390/ijerph17218231.
- Matar Boumosleh, J., & Jaalouk, D. (2017). Depression, anxiety, and smartphone addiction in university students-A cross sectional study. *PloS one*, 12(8), 1-14. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0182239>.
- Mohamed, S. M., & Mostafa, M. H. (2020). Impact of smartphone addiction on depression and self-esteem among nursing students. *Nursing Open*, 7(5), 1346-1353. <https://doi.org/10.1002/nop2.506>.
- Moeller, F. G., Barratt, E. S., Dougherty, D. M., Schmitz, J. M., & Swann, A. C. (2001). Psychiatric Aspects of Impulsivity. *American Journal of Psychiatry*, 158(11), 1783-1793. DOI:10.1176/appi.ajp.158.11.1783.
- Novaco, R. W. (1994). Anger as a risk factor for violence among the mentally disordered. In J. Monahan & H. J. Steadman (Eds.), *Violence and mental disorder: Developments in risk assessment* (pp. 21-59). Chicago: University of Chicago Press.
- Noyan, C. O., Enez Darçin, A., Nurmedov, S., Yilmaz, O., & Dilbaz, N. (2015). Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeğinin Kısa Formunun üniversite öğrencilerinde Türkçe geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Anatolian Journal of Psychiatry/Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 16(Özel sayı.1), 73-81. DOI:10.5455/apd.176101.
- OH, J. (2015). The effects of high school students' smart phone addiction on impulsivity, stress, self-efficacy, and self-control. *Journal of fisheries and marine sciences education*, 27(4), 998-1012.
- Oulasvirta, A., Rattenbury, T., Ma, L., & Raita, E. (2012). Habits make smartphone use more pervasive. *Personal and Ubiquitous computing*, 16(1), 105-114. <https://doi.org/10.1007/s00779-011-0412-2>.
- Özen, S., & Topcu, M. (2017). Tıp fakültesi öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığı ile depresyon, obsesyon-kompulsiyon, dürtüsellik, aleksitimi arasındaki ilişki. *Bağımlılık Dergisi*, 18(1), 16-24.
- Park, H. S., & Kim, H. M. (2016). The effect of children's smartphone addiction on aggression: Focusing on moderating effect of parenting style. *The Journal of the Korea Contents Association*, 16(3), 498-512. <https://doi.org/10.5392/JKCA.2016.16.03.498>.
- Patton, J. H., Stanford, M. S., & Barratt, E. S. (1995). Factor structure of the Barratt impulsiveness scale. *Journal of clinical psychology*, 51(6), 768-774. DOI:10.1002/1097-4679(199511)51:6<768::aid-jclp2270510607>3.0.co;2-1.
- Roberts, J. A., Yaya, L.H.P., & Manolis, C. (2014). The Invisible Addiction: Cell-Phone Activities and Addiction among Male and Female College Students. *Journal of Behavioral Addictions*, 3(4), 254-265. DOI:10.1556/JBA.3.2014.015.
- Robbins, T. W., Gillan, C. M., Smith, D. G., de Wit, S., & Ersche, K. D. (2012). Neurocognitive endophenotypes of impulsivity and compulsivity: towards dimensional psychiatry. *Trends in cognitive sciences*, 16(1), 81-91. DOI: 10.1016/j.tics.2011.11.009.
- Sağar, M. E. (2022). Ergenlerde duygu düzenleme, psikolojik sağlık ve okulda öznel iyi oluşun akıllı telefon bağımlılığı üzerindeki yordayıcı rolü. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(83), 926-944. DOI:10.17755/esosder.1036794.
- Salehan, M., & Negahban, A. (2013). Social networking on smartphones: When mobile phones become addictive. *Computers in human behavior*, 29(6), 2632-2639. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2013.07.003>.
- Seo, B. J. (2018). In the impact of academic stress on smartphone addiction among teenagers-focusing on dual mediating effects of depression and aggression. *Crisisonomy*, 14(6), 77-90. DOI:<https://doi.org/10.14251/crisisonomy.2018.14.6.77>.

- Shapira, N. A., Lessig, M. C., Goldsmith, T. D., Szabo, S. T., Lazoritz, M., Gold, M. S., & Stein, D. J. (2003). Problematic internet use: proposed classification and diagnostic criteria. *Depression and anxiety*, 17(4), 207-216. DOI:10.1002/da.10094.
- Shaw, M., & Black, D. W. (2008). Internet addiction: Definition, assessment, epidemiology and clinical management. *CNS drugs*, 22(5), 353-365. DOI:10.2165/00023210-200822050-00001.
- Shobha, M. V., Aswathappa, J., & Varshini, H. (2019). Influence of smart phone addiction on depression and aggression in medical students. *International Journal of Physiology*, 7(2), 23-29. DOI:https://doi.org/10.37506/ijop.v7i2.188.
- Stevens, J. R. (Ed.). (2017). *Impulsivity: How time and risk influence decision Making* (Vol. 64). Springer.
- Suler, J. R. (1999). To get what you need: healthy and pathological Internet use. *CyberPsychology & Behavior*, 2(5), 385-393. DOI:10.1089/cpb.1999.2.385.
- Tam, P. G. (2016). Problematic internet use in youth: An outline and overview for health professionals. *Australian Clinical Psychologist*, 2(1), 1-14.
- Tamam, L., Güleç, H., & Karatas, G. (2013). Barratt Dürtüsellik Ölçeği Kısa Formu (BIS-11-KF) Türkçe Uyarlama Çalışması/Short Form of Barratt Impulsiveness Scale (BIS-11-SF) Turkish Adaptation Study. *Noro-Psikiyatri Arsivi*, 50(2), 130-134. DOI:10.4274/npa.y 6296.
- Tao, R., Huang, X., Wang, J., Zhang, H., Zhang, Y., & Li, M. (2010). Proposed diagnostic criteria for internet addiction. *Addiction*, 105(3), 556-564. DOI:10.1111/j.1360-0443.2009.02828.x.
- Teng, Z., Li, Y., & Liu, Y. (2014). Online gaming, internet addiction, and aggression in Chinese male students: The mediating role of low self-control. *International Journal of Psychological Studies*, 6(2), 89-97. DOI:10.5539/ijps.v6n2p89.
- Ting, C. H., & Chen, Y. Y. (2020). "Chapter 8 - Smartphone addiction," in *Practical Resources for the Mental Health Professional, Adolescent Addiction, 2nd Edn*, eds C. Essau and P. Delfabbro (San Diego, CA: Elsevier), 215-240. doi: 10.1016/B978-0-12-818626-8.00008-6.
- Tohumcu, M. U., Karsli, T. A., Bahadir, E., & Kalender, B. (2019). İnternet ve akıllı telefon bağımlılığı ile benlik saygısı ve yalnızlık arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(2), 773-787. https://doi.org/10.26468/trakyasobed.545391.
- Total, Ö., Erensoy, H., & Melek, L. U. Ş. (2021). Relationship Between Psychological Symptoms, Impulsivity and Social Media Use Problems. *Bağımlılık Dergisi*, 22(1), 43-52. https://doi.org/10.51982/bagimli.793837.
- Verdejo-García, A., Lawrence, A. J., & Clark, L. (2008). Impulsivity as a vulnerability marker for substance-use disorders: review of findings from high-risk research, problem gamblers and genetic association studies. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 32(4), 777-810. DOI:10.1016/j.neubiorev.2007.11.003.
- Webster, C. D., & Jackson, M. A. (Eds.). (1997). *Impulsivity: Theory, assessment, and treatment*. New York: Guilford Press.
- Wegmann, E., Müller, S. M., Turel, O., & Brand, M. (2020). Interactions of impulsivity, general executive functions, and specific inhibitory control explain symptoms of social-networks-use disorder: An experimental study. *Scientific reports*, 10(1), 1-12. https://doi.org/10.1038/s41598-020-60819-4.
- Young, K. S. (1996) *Internet addiction: The emergence of a new clinical disorder*. The 104th Annual Meeting of the American Psychological Association, 11 August 1996, Toronto.
- Young, K. S. (1998). *Internet addiction: The emergence of a new clinical disorder*. *Cyberpsychology & behavior*, 1(3), 237-244. https://doi.org/10.1089/cpb.1998.1.237.
- Zhang, K. Z., Chen, C., & Lee, M. K. (2014). *Understanding the role of motives in smartphone addiction*. In PACIS 2014 Proceedings. Paper 131.

Extended Abstract

Aim and Scope

In this study, it was aimed to examine how much impulsivity and aggression variables predict smartphone addiction in university students. Problematic and compulsive use of smartphones negatively affects daily life activities and can lead to

addiction. However, the lack of sufficient research on smartphone addiction leads to the inability to clearly explain this type of addiction. When the Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-V) is examined, it is seen that there is no diagnosis of smartphone addiction yet. However, the fact that this book includes gaming disorder on the Internet makes a positive contribution to the studies to be done in this field. Impulsivity is defined as acting spontaneously, ignoring what one has, not making a plan, and acting without thinking. Aggression, which is considered as an antisocial and disruptive behavior, is defined as an attitude and behavior aimed at harming or harming another creature both physically and emotionally.

Methods

This research was conducted based on the relational screening model. The research group of this study consisted of a total of 531 students, 257 (48.4%) male and 274 (51.6%) female, studying at various departments at Afyon Kocatepe University in the 2020-2021 academic year. The age range of the research group is between 18-25 and the average age is 20.73. "Smartphone Addiction Scale-Short Form", "Short Form of Barratt Impulsiveness Scale (BIS-11-SF)", "Kar-Ya Aggression Scale" and "Personal Information Form" were used as data collection tools. It was determined that the data obtained depending on the examinations were suitable for multiple linear regression analysis. In this context, the data obtained in the research were analyzed with the stepwise regression analysis method from multiple linear regression analysis. The data obtained in the study were analyzed using the stepwise regression analysis method from multiple linear regression analysis. The significance level of .05 was taken as the basis in the research.

Findings

In this study, it was aimed to examine how much impulsivity and aggression variables predict smartphone addiction in university students. As a result of the research, it was determined that there is a positive and significant relationship between smartphone addiction and ($r = .482, p < .01$) and aggression ($r = .435, p < .01$). Then, stepwise multiple regression analysis values were examined to reveal the predictive power of impulsivity and aggression variables on smartphone addiction of university students. It was determined that impulsivity and aggression variables were included in the multiple linear regression analysis (stepwise) process, as they predicted smartphone addiction significantly. When both beta and correlation (binary/partial) values were examined, it was determined that there was a significant positive correlation between the smartphone addiction variable and the impulsivity and aggression variables. The impulsivity and aggression variables together explain 29% of the total variance regarding smartphone addictions of university students ($R = .539; R^2 = .290, p < .01; F_{2/528} = 107.99, p < .01$).

The beta coefficient of the impulsivity variable examined in the first step of the multiple linear regression analysis in predicting smartphone addiction is .082. It was determined that the t test result regarding the significance of the beta coefficient was at a significant level ($t = 12.64, p < .01$). The impulsivity variable alone explains 23% of smartphone addiction ($R = .482; R^2 = .232; F_{1/529} = 159.84, p < .01$).

In the second step of the multiple linear regression analysis, besides the impulsivity variable, the aggression variable was also included in the model. Impulsivity and aggression variables together explain 29% of smartphone addiction ($R = .539; R^2 = .290, p < .01; F_{2/528} = 107.99, p < .01$). The beta coefficient of the impulsivity variable was .358; the beta coefficient of the aggression variable is .271. It was determined that the t test results regarding the significance of the beta coefficient were at a significant level ($t_{Impulsivity} = 8.67, p < .01; t_{Aggression} = 6.58, p < .05$). As a result of the multiple linear regression analysis, it was seen that the variables of impulsivity and aggression significantly predicted smartphone addiction. Considering the beta values of the variables in the model, it was determined that university students' smartphone addiction was significantly predicted by "impulsivity" in the first place and "aggression" in the second place.

Conclusion

In this study, it was aimed to examine how much impulsivity and aggression variables predict smartphone addiction in university students. As a result of the research, it was determined that there was a moderate, positive and significant relationship between smartphone addiction and impulsivity and aggression. In addition, as a result of this study, it was seen that the variables of impulsivity and aggression were significant predictors of the smartphone addiction variable. Impulsivity and aggression variables together explained 29% of smartphone addiction. It was determined that the variables of "impulsivity" in the first place and "aggression" in the second place significantly predicted the smartphone addiction of university students.